

PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

REDACTOR:

VICTOR TUDORAN.

Număr comemorativ închinat

poetului săcelean

NICOLAE NICOLEANU

— 1835 - 1871 —

— NICOLAE NICOLEANU —

Plaiuri Săcelene

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

Secretar de redacție:
Ioan G. Tocitu.

CONT LA CEC Nr. 25187.

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Florica Ciura, Anghel Conduleț, Ion Crisbășanu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Gheorghe Dragoș, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Moroianu, George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Violeta Rusu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, Mihai I. Tepșan, Victor Tudoran, Nicolae Verzea, E. Ar. Zaharia.

Memento:

După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri. — p. s. —

— 15. VI. 1200. ex. —

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere“
București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

* Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.

* Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.

* În limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.

* În aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tehnice tipografice, fără nicio altă considerație.

* Domnii cari nu sunt abonați și rețin primul număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.

* Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr'o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.

* Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricii „Ecouri din...”

REDACȚIA

și

ADMINISTRAȚIA

SATULUNG - SĂCELE (jud. Brașov)

Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN.

apare lunar.

*

Cont la CEC Nr. 25187.

Nicolae Nicoleanu.

— studiu biografic. —

Nicolae Nicoleanu s'a născut în 16 Iunie 1835 în Cernatu-Săcelelor. Astăzi putem afirma cu siguranță aceasta, deși prietenul său, actorul Ștefan Velescu, publicase în „Revista Nouă“ anul I No. 12 din 15 Decembrie 1888, ce apărea în București sub direcția lui B. P. Hașdeu, un articol în care afirma că Nicoleanu s'ar fi născut la 9 Martie 1833. Nu putem pune mare bază pe această afirmare, deoarece Velescu însuși — în același articol — spune categoric, că deși locuia într'o casă cu el, nu a aflat nimic precis despre biografia lui, decât o singură dată când i-a spus că „are frați și surori în Transilvania“.

Vedere din Piața Comunală.

Pe lângă G. Bogdan-Duică, care susține data de 16 Iunie 1835, mai stau mărturie amintirile profesorului de liceu din Focșani, C. Lupul, publicate în ziarul „România Liberă“ din 4/16 Ianuarie 1887, căruia, fostul său profesor Irimia Circa, pe patul de suferință și cu puțin timp înainte de moarte, i-le dăduse, referitor la Nicoleanu.

De aici aflăm că Circa fusese coleg de școală și jocuri al lui Nicoleanu, învățând la școala dascălului Nicolae Preda din Cernatu. Pe atunci părinții lui Nicoleanu erau oameni cu stare, aveau casă chiar în piață și se numeau Tomoșoiu. Pe poetul nostru îl chema pe-acea vreme Neagoe Tomoșoiu. Pentru a se convinge că poetul ce-l regăsi la București, era unul și-același cu Neagoe Tomoșoiu, controlă condica bisericii Sft. Nicolae din Cernatu, și văzu că nu se înșelase.

Deasemenea afirmațiunea lui Irimia Circa a fost verificată printr'o cercetare de dl Alexandru Lapedatu — actualul ministru al cultelor și artelor

— și al cărei rezultat l-a publicat dl Ovid Densușianu pe la 1900 în „Noua Revistă Română“.

Ne fiind prea mare greutate, prin bunăvoința preotului Silvestru Garcea și împreună cu prietenul Al. Stroe Militaru, am putut vedea și noi acest registru bătrân, cu scoarțe și foi îngălbenite de vreme și cu miros de hârtie veche. După ce am căutat la 9 Martie 1833 — și negăsind nimic — am deschis la 16 Iunie 1835, unde am aflat următoarele: (reproducem tot ce am aflat scris în rubrica despre care ne interesam).

„1835, Iunie 16, Nicolae Neagoe, gemeni, Ion Tomoșoiu Maria Paraschiva, a pus mâna Stanca, Cernatu, Stana văduva Burduoiu, Oprea Verzea“;

care ar însemna — în urma explicațiilor date de preot — cam următoarele:

„In anul 1835, luna Iunie ziua 16, s'au născut gemenii Nicolae și Neagoe, având tată pe Ion Tomoșoiu, martoră Maria Paraschiva, în comuna Cernatu, nașe Stana văduvă Burduoiu, preot Oprea Verzea, iar formula „a pus mâna Stanca“, poate să însemne numele moașei“.

Iată dar ceva nou ivit în calea biografilor lui Nicoleanu, care au a deslega misterul vieții acestui poet necunoscut. Sperăm ca această problemă a biografiei lui Nicoleanu să formeze un studiu biografic amănunțit și documentat — al nostru —, care trecut prin prisma celui mai sincer obiectivism, să fie o descriere definitivă a acestui poet săcelean și care va apare poate într'o editură bucureșteană.

Deși amintirile lui Irimia Circa s'au dovedit întemeiate, totuși am căutat să răscolim amintirea bătrânilor din Cernatu, pentru a vedea dacă pe timpul lor se vorbea ceva despre acest poet. Astfel am aflat dela venerabila doamnă Maria I. D. Șeitan, actualmente în Brăila, că se știa precis că familia Tomoșoiu din Cernatu, are pe la București, „un băiat ce făcea versuri“. Deasemenea dela dl Constantin Albuleț — fost comerciant în Brăila și rudă ceva cu familia Tomoșoiu — am aflat că nu numai se vorbea despre poetul Tomoșoiu, dar el însuși a cunoscut pe doi frați ai poetului și anume pe Ion și Gheorghe Tomoșoiu. Ambele persoane cari mi-au dat lămuririle de mai sus, sunt astăzi în vârstă de peste 70 ani, deci oarecum pot fi demne de crezut, fiind vorba despre evenimente de care a auzit vorbindu-se în copilăria lor.

După izbucnirea revoluției dela 1848, când Ungurii răzbuțători aprindeau satele românești din Țara Bârsei, Nicoleanu — în vârstă de 13-14 ani —, trecu cu toată familia în „țară“ la Ploești. Având la Episcopia Buzăului un unchiu după mamă — pre nume Dimitrie Pârșoiu —, care era pe acea vreme cărmuitor al episcopiei, și care se chema în orânduilele călugărești arhimandritul Filotei, Nicoleanu plecă la Buzău. Aici fu înscris în seminarul din Buzău pe lângă care se formase și un cenaclu literar cu o folositoare revistă redactată de profesori distinși. Profesorul craiovean V. Caloianu, vizitând seminarul din Buzău, printr'un concurs al soartei, află de existența micului visător, pe care îl luă cu el, plecând în bună și liniștită tovărășie, desigur cu învoirea arhimandritului. La Craiova îl înscrie în colegiu. Incepând cu acest an — adică 1849 — biografia lui Nicolae Nicoleanu este cunoscută cu cea mai mare precizie. Faptul că avem date exacte, numai dela venirea lui în Craiova, îl face pe marele B. P. Hașdeu să scrie în ziarul său „Traian“ din

1869, despre prețiosul colaborator dela 1866, cum că îl crede „*Craiovean, dar sărac, fără neamuri*“. Desigur tot această sursă a contribuit și la biografia publicată în marele Dicționar Enciclopedic Ilustrat editat de Cartea Românească, în care după data de 1833—1871, găsim trecut: „*originar din Craiova*“, lucru de altfel dovedit mai sus ca neadevărat.

Fiorul inspirației l-a simțit încă după băncile școlii, devenind cunoscut sub numele de „*poetul Nicoleanu*“ precum și ca profesor particular de limba franceză. După ce termină liceul, Nicoleanu pleacă la Paris pe la 1858. Cu ocazia Unirii Principatelor se făcu la Craiova un banchet, unde „*se prezintă o poezie plină de foc*“ — zice Iacob Negruzzi, căci el povestește întâmplarea, — care mărie entuziasmul tuturor. Căutându-se autorul, fu aflat Nicoleanu, care nu era de față. Oaspeții fiind informați că Nicoleanu e un tânăr fără mijloace, hotărîră să-l ajute pentru a continua studiile la Paris. Faptul se și întâmplă, permițându-i lui Nicoleanu o ședere la Paris până pe la 1861. În Septembrie 1861 Nicoleanu revine în țară, însă în loc să se oprească la Craiova, veni în București, unde ziaristul de talent C. A. Rossetti, director la „*Românul*“, îl numi corector.

Ajunse pe rând colaborator și apoi redactor, alături de Cezar Bolliac și alții. La 13 Sept. 1862 a fost numit inspector peste comisiile însărcinate cu confecționarea rolurilor în Moldova. În 27 August 1864 îl găsim director al liceului și internatului din Iași, pentru ca la 23 Iunie 1865 să plece, fiind numit șef al secțiunii lucrărilor publice în direcțiunea generală a arhivelor statului.

CERNATU-SĂCELELOR
(vedere generală)

1. Movilă rămasă după timpul năvălirii Tătarilor.
2. Șesul Bârsei (partea sudică).

Ca director al liceului din Iași, își întâlnește prietenii dela Paris, între care pe Mărzescu, Cisleanu și mai ales pe criticul Titu Maiorescu, cu care era prieten încă dela București din casa tatălui său Ion Maiorescu unde îl întâlnise Circa. Luă parte activă la fundarea „*Junimei*“, fiind cunoscut ca un caracter „*franc, nobil și generos*“. Totuși modest până la culme dar încurajat de Titu Maiorescu, scoate unicul volum, intitulat: *Poesii de N. N.*, primit favorabil de critică. Frumusețea pe deoparte, talentul pe altă parte, îl făcu să lege prietenie strânsă cu artista dela naționalul ieșan, Elena Albescu, vioaie, iubitoare și mult timp chiar, credincioasă poetului. La București nu stătu mult, deoarece la 2 Martie 1866 îl numi revizor școlar pentru districtele Iași, Vaslui și Fălciu, pentru ca la 30 Iunie 1867 să fie trecut cap al direcțiunii școlilor iar la 9 August 1867 îl face secretar al

Arhivelor. După cum odinioară la Iași luptă pe teren literar, tot așa în București ia parte la fundarea Ateneului Român, fiind numit chiar redactor al revistei ateneului român, împreună cu Hașdeu și Eșarcu și apoi conferențiar al Ateneului. În același timp colaborează la „Satyrul“ lui Hașdeu — unde toți colaboratorii semnează cu nume chinezești — Nicoleanu iscăbind San-huang-ki și Tschao-wan-ki. Pe lângă poezii a mai publicat și proză în „Satyrul“ și în „Revista Ateneului Român“.

La 1 Ianuarie 1868 fu apucat de primul acces de nebunie, pentru ca la 5 Ianuarie același an să-și taie singur gâtul, după care faptă fu internat la Mărcuța. După câțva timp, V. A. Ureche îl aduse la el acasă, dar apucat iar de un acces, fugi și cineva — nu se știe cine, — îl băgă iar în ospiciu. Ureche îl scoase din nou și-l duse la Pantelimon, dar în urma unui puternic acces de nebunie, fu internat definitiv în ospiciul dela Mărcuța, unde 3 ani mai târziu — la 1871 — muri, uitat de prieteni și admiratori.

Nicolae Nicoleanu rămâne pentru noi Săcelenii, cel mai mare poet ce s'a ridicat vreodată de pe plaiurile noastre.

Victor Tudoran.

Lucrări consultate:

1. *) „*Nicolae Nicoleanu*“, poezii și proză, din Biblioteca Scriitorilor Români, publicație îngrijită de G. Bogdan-Duică. Editura „Minerva“ București 1906.
2. **) „*Revista Nouă*“ Anul I. No. 12, 15 Dec. 1888.
3. „*Un poet uitat: Nicolae Nicoleanu*“, de Victor Tudoran, foiletonul „Gazetei Transilvaniei“ Brașov, din 1 Ian. 1932.
4. „*Episcopul Filotei*“ de Nicolae Verzea, din „Plaiuri Săcelene“ anul II. No. 4—5 Aprilie-Mai 1935.

*) **) Atât volumul cât și revista mi-au fost pus la dispoziție, de dl *Aurel A. Mureșianu*, din biblioteca sa, căruia aduc pe această cale, mulțumirile mele.

Unei Doamne.

*De se va 'ntâmpla s'ajungă aste rânduri pân' la tine,
Și cetindu-le să cugești făr' de voia ta la m ne,*

*Nu gândi că sânt în doliu cufundat și plin de dor,
Căci te'nșeli, dacă vei crede că duiosa mea simțire,
Căutând a ta prezență și 'ntâlnind a ta privire,
A dorit al tău amor.*

*Tu nu erai, decât umbra ce-mi servia de apărare,
Ca să nu-mi topească ochii razele nemuritoare
Din sufletul ce iubesc.*

*Tu nu erai decât pânda totdeauna suspendată,
Supt care-ascundea suspinul a mea inimă 'nfocată,
Privind chipu-i îngeresc.*

*Negreșit, ai ochii negri și sprâncenele arcate,
Fața albă și pe umeri două plete aruncate
D'un negru posomorât!*

*Dar ce vrei! Sânt un sălbatic de-o natură necioplită!
Mie-mi trebuie un suflet, iar nu piele lustruită,
Ca să nu mor de urât!*

Nicolae Nicoleanu.

Poetul Nicolae Nicoleanu.

Pătrunși de însemnătatea pe care poezia lui Nicoleanu a avut-o în formarea sănătoasă și nouă a versului românesc, atunci când acest vers era încă dibuitor, ne-am propus a studia opera acestui inspirat dar nefericit poet săcelean și totodată cel mai însemnat dintre precursorii marelui Eminescu.

A început să scrie foarte de timpuriu, încă din cursul inferior de liceu, pentru ca în cursul superior să fie cunoscut în toată Craiova sub numele de „poetul Nicoleanu“, care-și „recita cu drag versurile la oricine voia să-l asculte“. Fără a tipări nimic, Nicoleanu era foarte citit în Craiova, versurile lui de dragoste și patriotice circulând în manuscris din mână în mână. La vârsta de 20 ani, afirmă Ștefan Velescu, scrisese câteva strofe din frumoasa poezie: *O iluziune pierdută*.

Viața lui plină de tristețe, cu o copilărie lipsită de bucurii, cu grija zilei de mâine în spate, era un puternic izvor de inspirație, pentru a putea scrie:

Căci razele speranții și glasul mângăerii
Nu și-a vărsat lumina pe sufletu-mi tăcut,
Și rătăcind cu dorul pe stâncile durerii... etc.

— NICOLAE NICOLEANU —

1835—1871.

Reîntors dela Paris, la București intră în cercul ziaristilor și oamenilor de litere grupați în jurul gazetei „Românul“, cunoscând acolo pe Cezar Bolliac, C. A. Rosetti, Winterhalder, C. D. Aricescu și chiar pe frații Brătianu, unde se impuse ca un talent de care se ținea mare seamă. Tot la București cunosc pe Ion Maiorescu, tatăl criticului de mai târziu Titu Maiorescu, cu care avea să se ’ntâlnească la Iași și unde găsim și ceilalți prieteni dela Paris, ca Mârzescu, Culiano, Cisleanu, participă cu însuflețire la fundarea nemuritoarei „Junimi“, care avea să marcheze o etapă importantă în viața literară românească. Sub controlul sever al temutului critic literar Titu Maiorescu, — care de altfel îi primise din volumul trei poezii și anume: *Unei doamne*, *O victimă* și *Epigramă amicului I. A.* — Nicoleanu prinde curaj și

publică — totuși modest până la absurd — un volum intitulat: *Poezii de N. N.* Această uitare de sine, acest refuz de a-și pune numele pe un volum de versuri, ne face a explica și biografia lui prea puțin și nesigur cunoscută, care a fost păstrată de el însuși într'un mod neînțeles, ba chiar bolnăvicios, reușind a fi, așa după cum a voit: „*Un învins născut în umbră*“.

După Iacob Negruzzi, au mai fost bine primite de Maiorescu și poeziile: *O iluziune pierdută* (numai partea II. și III.), *Intristare*, *Secreta mea durere* și *Aurul și vanitatea*, iar în „Convorbiri literare“ i s'au publicat, din oficiu, 6 bucăți.

Tot la Iași Nicoleanu începe a iubi cu pasiune pe femeia de teatru, fină și inteligentă — Elena Albescu, care-l înțelese perfect și căreia îi scria mai târziu dela București, răspunzând la stăruițoarea ei întrebare: „*Spune-mi de ce?*“ cu versuri de factură poetică serioasă:

.... pieptu-mi bate, inima se rupe 'n mine,
Când gândesc c'o soartă crudă m'a gonit de lângă tine,
Cea mai dulce, mai frumoasă și mai scumpă din femei.

La București, Nicoleanu, luptând pentru Ateneul Român, intră deasemenea în cercul oamenilor de cultură, în frunte cu B. P. Hașdeu, V. A. Ureche, A. Holban, Șt. Velescu, Vericeanu și alții, având deasemenea posibilitatea de perfecționare în măestria construirii versului.

După Titu Maiorescu, Eminescu are ca fond al unor poezii „*aceiași ironie amară*“ însă „*mult mai puternică și mai justă*“, decât este la Nicoleanu. Cu toate că a făcut parte din cercuri literare de mână întâia, Nicoleanu, din cauza operei sale literare prea restrânsă, cât și din acea nejustificată, ba chiar revoltătoare modestie, nu s'a putut imprima puternic pe firmamentul literaturii românești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Totuși caracteristica lui Nicoleanu, rămâne revolta strigată pentru durerile altora, în contra unui prezent prea puțin fericit — ca și Eminescu — făcându-l pe dl. *Paul I. Papadopol* să scrie răspicat: „*era atât de natural ca prin ivirea lui Eminescu, numele predecesorului (e vorba de Nicoleanu) să dispară, umbrit de uriașa personalitate a creatorului*“ (adică de Eminescu). Dacă nu l-a putut întrece ca poet pe Eminescu, totuși „*în suferință l-a ajuns și, pe alocuri, chiar l-a întrecut*“. Iată în versul său și „*sufletul ardeleanului*“ caracterizat prin eroismul național și social:

Și din culmea ridicată, unde ochiul se oprește,
Auz Oltul cum suspină și Dunărea cum mugește.

pentru ca imediat, să se întrebe revoltat:

Însă unde sunt eroii și valoarea lor divină?

și să continue, gândindu-se la fala poporului român:

Unde-i vechea libertate? Unde-i fala de regină?

Și-acel piept, ș'acea virtute, ș'acel sânge strămoșesc...

Deci naționalismul său este evident dacă an lua în considerare și alte poezii, dar totuși este trecut prin prizma altruismului, făcându-l pe regretatul G. Bogdan-Duică să-l numească: „*cel mai cald poet român al simțirilor altruiste*“.

Nicoleanu are și câteva încercări de odă, unele chiar reușite.

Din lipsă de spațiu nu putem face însă o tratare mai amănunțită a operii lui cu toată bunăvoința ce am avea.

Profităm de această ocazie și amintim că în anul 1933, Ateneul Român sau Academia Română — nu am reținut exact care — au sărbătorit greșit și în cerc restrâns 100 ani dela nașterea lui Nicoleanu. Astăzi, când avem în fruntea Academiei Române, pe distinsul fiu al Săcelelor, dl. Alexandru Lapedatu, în calitate de președinte, credem că se va sărbătorii festiv, așa cum amintirea lui o cere, cei 100 ani dela nașterea poetului Nicolae Nicoleanu.

Dacă am reușit să ridicăm cât de puțin vălul uitării, țesut din clipele sglobii ale vremilor trecute, ce s'a așternut peste viața și opera lui Nicolae Nicoleanu, nu ne-am făcut decât datoria de săceleni adevărați.

Victor Ion Critu.

Lucrări cercetate.

„Nicolae Nicoleanu“ de Paul I. Papadopol, din „Universul literar“, anul XLVI. Nr. 21. din 18 Mai 1930. București.

TROIȚĂ.

SONET.

*Multe valuri furioase năvăliră peste mine,
Multe inimi prea iubite în pământ s'au prefăcut,
De când pentru prima oară te-am văzut printre suspine
Zi funestă, zi fatală întru care m'am născut!*

*Cu toate că pretutindenii un destin cumplit mă duce
Din ruină în ruină, în secret a lăcrăma;
Cu toate că nouă rele stau pe capu mi să s'arunce,
Precum vulturii pe-o pradă —, eu nu te voi blestema!*

*Nu, căci am simțit vieța, deși-am încercat durerea;
Nu, căci pentru a combate n'am pierdut încă puterea
Nu, căci jalnicul meu suflet e tăcut, dar nu învins.*

*Nu, căci de-am pierdut speranța viselor copilăriei,
Mintea mea și-a luat sborul pe-aripile veciniciei
Și de ziua cea din urmă pieptul meu este cuprins.*

Nicolae Nicoleanu.

Un scurt răspuns.

Domnule Redactor,

În legătură cu răspunsul d-lui I. Ghelase la recenzia pe care subsemnatul am îndrăsnit să o fac studiului d-sale „*Expanziunea economică socială a mocanilor bârsani în trecutul nostru românesc*“ îngăduie-mi te rog să fac numai o scurtă precizare.

În Nr. 12. anul I. Decembrie 1934 al revistei „Plaiuri Săcelene“, am arătat cum d-l Ghelase s'a servit în lucrarea d-sale mai sus amintită de pasagi întregi dintr'o lucrare pe care subsemnatul o publicase cu câțiva ani înainte. Și pentru documentarea celor afirmate de mine, am citat pe două coloane câteva fragmente, cari desigur îl puneau pe d-l Ghelase într'o lumină nu tocmai plăcută.

„*Cinismul meu inefabil care m'a împins să săvârșesc abjecta mârșevenie*“ a supărat rău pe d-l Ghelase și revolta sufletească va fi fost mare, cu atât mai mult cu cât nu a putut desminte cu nimic cele afirmate de mine. Crezând totuși că-și va putea ușura povara greșelii m'a onorat cu nu știu câte răspunsuri, (făcând apel chiar la un fost coleg al meu Nistor, care n'a reușit decât să repete cuvântul Sută de zeci de ori, fără să spună nimic) cari l-au făcut pe d-l Ghelase să cadă într'o nouă greșală prin înșirarea unor neadevăruri cu care crede că m'a dat gata. Același lucru l-a făcut prin scrisori adresate mie personal, crezând că mă v'a intimida și voi renunța la recenzie, scrisori pe cari le păstrez. Dar nu intenționez să polemizez cu d-l I. Ghelase, căci m'aș înălța prea sus. Aprecierile d-sale mă lasă de asemenea rece, căci lumea mocănească ne cunoaște pe ambii încă de mult, iar dacă ași îndrăsnii să-i fac o „*succintă biografie*“, i-aș face o reclamă, care nu i-ar conveni. Mă mai oprește să fac acest lucru și cel „*7 ani de acasă*“ pe care d-sa nu știu pe unde i-a pierdut, căci numai astfel se explică faptul, că d-sa, în loc de o justificare și o combatere inteligentă, s'a mulțumit să înșire la basme cu cocoșul *negru*, într'o limbă care numai românească nu e.

Cred, D-le Redactor, că vei face loc acestui mic răspuns în paginile revistei.

Cu salutări prietenești

Al. Stroe-Militaru.

Versuri scrise pe fațada peșterii de la Dâmbovicioara.

*Peșteră posomorâtă
Mare, umedă, tăcută,
Ai fi bună în București
Ca să servi de pușcărie
Hoșilor, care sfâșie
Pieptul țării românești!*

(1863, Iulie 24.)

Nicolae Nicolescu

8 IUNIE.

Zi încrustată ca leat nou de ctitorie pe răbojul culturii românești, care și-a găsit deacum voievodul.

Luăm parte cu toată dragostea noastră tinerască la înălțătoarea serbare a restaurației și printre miile de urări, am vrea ca strigătul nostru al celor de pe aceste plaiuri, să se facă auzit, tot așa de curat cum ni-i gândul: „să trăești Majestate“!

„Plaiuri Săcelene“

— M. S. CAROL AL II-LEA —
Voievodul Culturii Românești.

Săptămâna cărții.

Anul acesta s'a sărbătorit cu același deosebit fast, „săptămâna cărții“, vânzându-se desigur cărți literare mai multe ca'n celelalte săptămâni ale anului. Voim însă să stăruim asupra cuvântului regal, care în discursul din anul acesta, a accentuat, convins de însemnătate, fraza: „*In literatură, ca în orișice, fără suflet, fără credință, fără îndemn, nu se poate face nimic*“. Câtă izbitoare realitate în aceste cuvinte. „Fără suflet“, da, fără acel idealism — bob prețios de mărgăritar, astăzi atât de rar — nu se poate crea nimic durabil. Totul va fi efemer, de scurtă și neînsemnată existență. Trebuie „suflet“ scriitorului, îi trebuie editorului, apoi librarului și în sfârșit criticului și cititorului. Scriitorul să nu-și nesocotească opera, să nu și-o comercializeze, să nu devie ridicol în fața cititorilor. Editorul să 'ncurajeze opera de artă, cu valoare literară în ea însăși, chiar dacă nu i-ar renta așa de mult. Librarul să desfacă, prin reclamă serioasă, opera care merită să fie citită. Criticul să fie obiectiv, fără a se lăsa cumpărat sau atașat unor meschine interese de tarabă. Cititorul să nu încurajeze decât opera bună, care merită osteneala de a fi cumpărată și citită, servind astfel ca orientare editorilor.

Dar realitatea este cu totul alta. Priviți atenți în arena literaturii românești și veți găsi nenumărate cazuri curioase, anapoda și de multe ori josnice. Interesele diferite primează în tot locul.

Iată de ce se aude ecoul îndemnelui regal ca un avertisment curat de primejdie grozavă.

Oare îl vor înțelege cei pentru care a fost spus?

Victor Ion Critu.

Pro și Contra.

■ In tinereasca revistă „Azi“ (An. IV. No. 2 Mai 1935), am găsit — sub semnătura ziaristului dela „Credința“ și publicistului dela „Viața Literară“ **Vasile Damaschin**, o notiță despre revista noastră (an. II. No. 4—5), notiță care se vrea obiectivă.

Credem în sinceritatea scriitorului Vasile Damaschin, dar ne permitem două mici obiecțiuni la recenziă făcută, pe cari le-am vrea numai explicative atitudinii noastre.

Intâi. E drept că poezia dlui Nicolae Moisiu începe cu un vers cam trivial — pe care l-ați remarcat —, dar conține o strofă destul de frumoasă ca imagine poetică. E strofa III.:

comoara privirilor limpezi
în suflet aș vrea să mi-o 'ngropi,
ți-aș scrie sonete, frumoaso
'n tăcerea veghiată de plopi.

Deși dl Moisiu a publicat poezii mai bune, totuși credem că pentru un vers „cam decoltat“, nu se făcea să svârlim poezia la coș.

Al doilea. Articolul „caragelesc“ al dlui Ghelase nu ar fi apărut în nici un caz în revista noastră — chiar de ar fi fost semnat de 10 inspectori — dacă dl susnumit nu ar fi fost atacat ca plagiator în No. 12 din „plaiurile săcelene“, de redactorul nostru Al. Stroe-Militaru. Credem deci că este o atitudine sinceră din parte-ne, când celui atacat îi oferim posibilitatea de a se apăra, chiar cu riscul de a ne face noi de râs.

Cât privește căciula, dle *Damaschin*, află rogu-te că nu am pierdut-o și că nu îmi acoperă vederea, deși mi-o închipui mare cât o „căciulă mocănească“.

Sper totuși că ne veți urmării străduințele și în viitor.

Victor Tudoran.

O mică rectificare.

In articolele: *Problema „Casei Naționale“* și *Tot problema „Casei Naționale“* cari au apărut în Nr.ii 3 și 4—5 din revistă, am scris că *nu s'a găsit nici un intelectual care să protesteze contra acordării, ca loc pentru Casa Națională, cel mai mlăștinios teren.* Fiind informați de unii cititori, că ar fi existând persoane cari au intervenit și cercetând amănunțit am aflat că aceste proteste s'au produs, dar nu au avut succesul dorit.

Astfel, a protestat în numele Casei Parohiale, *preotul Zenovie Popovici* — deoarece se dăduse loc pentru o astfel de clădire tot în mlaștină — iar în numele Casei Naționale dl *Dr. Nicolae Popea*. Deasemenea dl *Gheorghe Comșa*, notarul comunei, a intervenit în numele Primăriei Satulung.

Fiind însă intervențiile politice cu mult mai puternice decât cele ale interesului obștesc, împărțirea s'a făcut așa cum s'a făcut, dând astfel posibilitatea unora, să ceară pentru locuri ce le-au plătit cu 800 lei, sume variind între 12.000.— și 18.000.— lei.

Am făcut rectificarea cuvenită, pentru a se vedea că suntem obiectivi. Sperăm totuși să revenim în curând cu date interesante.

„Plaiuri Săcelene“

Conferințe.

Continuăm în numărul de față publicarea dărilor de seamă asupra conferințelor ținute în cadrul „ciclului săcelean” organizat de revista noastră, pentru ca cititorii să-și facă o idee despre subiectele tratate.

*

În ziua de 24 Martie 1935, a vorbit dl *Dr. Gheorghe Dragoș*, profesor asistent la Academia Comercială din Cluj, despre: „*Ne trebuie o nouă educație*”. În fața unui public numeros și foarte mulți elevi și eleve, conferențiarul pune tema subiectului dela început, arătând, că o nouă educație este necesară bunului mers al tuturor.

Educația actuală în structura socială este de nuanță individualistă — adică fiecare pentru el — fără a mai ține seamă de ceilalți.

Arată cum din vechime filozofii se frământau să dea forma cea mai ideală statelor, amintind între aceștia pe marele Platon. Țelul tuturor era de a crea oameni ideali prin educație. Totuși la *statul ideal* nu s'a ajuns nici în ziua de astăzi, gânditorii veacului al XVIII, pe aceeași linie de cercetări migăloase, au lansat și propagat *ideea libertății individuale*, deci astfel fericirea omenească era teoretic realizată.

Consecința acestei idei a fost revoluția franceză cu tot șirul de reforme, atât în Franța cât și în celelalte țări.

Se pornește cu deosebit avânt, prin școli și scrieri, propaganda individualismului, iar în structura vieții economice se pronunță puternic caracterul individualist. Astfel apare concurența, care departe de a ieftini viața în folosul consumatorilor, o scumpește, deoarece comercianții vânzând ieftin produse falsificate, ruinează pe cei de bună credință, urmând după aceea constituirea monopolurilor sau trusturilor.

Țara noastră suferă de boala individualismului, care ne-a furnizat catastrofalele falimente în comerț și industrie, precum și în ramura bancară.

Ne trebuie o nouă educație, accentuiază conferențiarul, care bazat pe o documentare serioasă, afirmă ca singură soluție, propaganda *interesului colectiv*. Americanii au înțeles acest lucru, și numai când vom fi convinși că *a trăi* nu înseamnă să-ți fie numai ție bine ci și semenilor tăi, atunci nu vom mai fi supuși surprizelor economice și financiare așa de dezastruoase.

Incheie, îndemnând asistența să lucreze și pentru interesul comun, pentru a contribui la ridicarea țării.

Victor Tudoran.

Achitându-vă abonamentul din timp,
ne dați posibilitatea de a apare re-
gulat, cu colaborări alese și în con-
dițiuni tehnice superioare.

Pilda dela Tărlungeni.

Așezat pe valea întinsă a Tărlungului, cu casele răsfirate printre sălcii, cu locuitori pașnici, în majoritate unguri, Tărlungenii își duc viața monotonă, fără prea mari năzuinți și idealuri de înfăptuit.

Nu mai văzusem comuna de aproape 5 ani.

În „ziua eroilor“ din anul acesta, fiind informați că se va face inaugurarea monumentului eroilor, am venit în Tărlungeni, pentru a lua informațiuni și fotografii pentru revistă.

Am pornit la biserică să asistăm la slujbă.

Ne-a mișcat mult grilajul de fier, frumos vopsit, băncile de odihnă, trandafirii în floare, apoi scările de ciment, curate și albe, ce duceau la intrarea bisericii printr'o alee de brazi bătrâni cu umbră răcoritoare.

După slujbă am plecat să vizităm monumentul eroilor a cărui desvelire se amânase între timp. Drumul dela biserică până la monument, minunat îngrijit, valea satului sub formă de canal bine pietruit, pomi plantați pe marginea apei, cu gard de protecție în jur, cu un cuvânt bunăvoință edilitară.

Uimirea noastră a fost mai mare când văzurăm că Tărlungenii au și parc.

„Cum, — am întrebat noi — aveți și parc?“

„După cum vedeți!“ ni s'a răspuns.

Am pătruns în parc. E drept cam mic, dar simpatice și atrăgător, în mijloc cu monumentul eroilor — bineînțeles acoperit cu o pânză albă —, câteva bănci de odihnă, flori și trandafiri prin colțuri, răzoare de iarbă nouă, pe alei pietriș curat, în cele 4 părți felinare, iar împrejurul parcului 2—3 vile, măreau și mai mult farmecul.

Atunci s'a strecurat în sufletul nostru o ciudă grozavă pentru satul nostru — care cu o poziție mult mai pitorească — unde s'a dat de câțiva ani un teren pentru parc, nu are nici astăzi măcar jumătate din parcul Tărlungenilor. Dacă ar fi și la noi bunăvoința și adâncă dragoste dela Tărlungeni pentru trebile obștești, unite cu posibilitățile bănești ale Satulungului, am fi avut de mult un parc cu care ne puteam fâli.

Iată pentru ce trebuie să se ia pildă serioasă dela Tărlungeni, cu atât mai mult cu cât ei au trebuit să vândă o parte de pădure pentru a putea face parcul, căci bugetul nu le permitea aceasta.

Și când ne gândim că Satulungul a avut votat și'n buget o sumă bunicică pentru parc.

Câtă diferență de gospodărie comunală.

Stop și Pas.

În numerile viitoare vor apare recenzii despre: „Ausonia“, „Zugrăveli“, „Păreri de rău“, „Domnița Stana“, „Epigrame“, „Cronici literare“, „Pământul“, etc.

Colțul Cărții.

Raportul despre mersul comerțului și industriei din circumscripția Brașov și darea de seamă asupra activității Camerei de Comerț și de Industrie Brașov, pe anul 1933. Contribuțiunile economice sunt întotdeauna absolut necesare la cunoașterea progresului unei țări. Iar când acestea sunt privite în legătură cu mișcarea economică mondială, ne face să ne dăm seama despre puterea economiei noastre naționale. Iată pentru ce, contribuția dlui *Dr. Nicolae Gh. V. Gologan*, prim secretar al Camerei de Comerț și de Industrie din Brașov, — căci dsa este cel care a întocmit raportul — o găsim ca deosebit de interesantă, deoarece ne furnizează date asupra unei regiuni cu industrie pronunțată.

Autorul, după ce face o *scurtă privire asupra anului 1933 din punct de vedere mondial*, trece la *gospodăria națională și situația comerțului și industriei din raza Camerei în anul 1933*, apoi tratează *activitatea Camerei de Comerț și Industrie din Brașov, în al 83-lea an de existență*, pentru ca să încheie, *cu darea de seamă asupra gestiunii exercițiului financiar 1933/34.*

Lucrarea aceasta, de peste 125 pagini, datorită dlui dr. N. G. V. Gologan rămâne o contribuție de care trebuie să se țină seamă și care face cinste bibliografiei economice românești.

Victor Tudoran.

Ecouri din...

■ *Cluj.* În numărul 3, 4 Iulie—Decembrie 1934 al revistei „*Observatorul Social-Economic*” ce apare la Cluj, sub conducerea Dlui profesor George Moroianu, găsim colaborarea următorilor săceleni: Victor Jinga: „Organizarea economică a țărânimii elvețiene”, Dr. Gheorghe Dragoș: „Aspecte din viața economică a Greciei”, George Moroianu: „Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale „*Regele Carol al II-lea*” Cluj”, Ing. Silv. Vasile Pană: „Intervenționism de Stat și politica economică a lemnului în Transilvania”, Ing. Gh. Brânduș: „Statul autoritar și criza democrației” și George Moroianu: „Dl Profesor L. Mrazec”.

■ *Brașov.* În ultimele numere din Gazeta Transilvaniei, am început să întâlnim tot mai mult scrisul Dlor: *Dr. Voicu Nițescu* și *Ioan Al. Bran-Lemeny.*

La noul ziar al Partidului Național-Țărănesc din Brașov, intitulată „Gazeta Brașovului”, găsim și colaborarea următorilor săceleni: Dr. Gheorghe Dragoș și Victor Jinga.

■ *București* Excelența-Sa Dl *Alexandru Lapedatu*, ministrul cultelor și artelor, a fost ales președinte al Academiei Române.

Transmitem pe această cale, noului președinte al celei mai înalte instituții de cultură din țară, respectuoase felicitări din partea tinerilor grupați în jurul „Plaiurilor Săcelene”.

Note

* Cu inima plină de bucurie, anunțăm cititorii că revista noastră a căpătat un nou colaborator, în persoana cunoscutului epigramist timișorean *M. Ar. Dan.*

Surpriza este mai mare pentru toți, deoarece scriitorul *M. Ar. Dan* este — după mamă secelean. li urăm tradiționalul „bun sosit între noi”.

INFORMAȚIUNI

„Ciclul săcelean“

Duminecă 7 Aprilie 1935.

A conferențiat dl *Ionel Tăraș* prof. și directorul căminului de ucenici Brașov, despre: „*Actualități săcelene*“, în fața unui public extrem de numeros, compus în cea mai mare parte din intelectuali și tineri săceleni.

Programul artistic a fost aranjat de școala primară Nr. 4 din Satulung, de sub conducerea dlui dir. *Nicolae Boicea*, care fiind obligat de „*Cercul cultural al învățătorilor din Săcele*“ de a aranja ședința publică de după masă, a intervenit și obținut permisiunea dela revizoratul școlar Brașov, de a face programul în cadrul ciclului de conferințe organizat de revista noastră. Au luat parte — cu elevii și elevele — la compunerea programului: dna învă. *Ana Boicea* (exerciții gimnastice), dra învă. *Florica Verzea* (anecdote), dl învă. *Götz Bela* (cor și recitare) și dl dir. *Nicolae Boicea* (imnuri, declamări, doine, anecdote și coruri).

Au participat aproximativ 70 învățători din „*Cercul cultural al învățătorilor din Săcele*“, din care fac parte învățătorii din cele 7 sate săcelene plus cătunul Cărpiniș, cerc care e condus de dl dir. *Vasile Fărcaș*.

Duminecă 14 Aprilie 1935.

A vorbit dl *Alex. Stroe-Militaru*, redactor la revista „*Plaiuri Săcelene*“ despre: „*Contribuția mocanilor Săceleni la unitatea neamului românesc*“, în fața unui public select.

Conferențiarul, a reușit — bazat pe date minuțios controlate — să scoată în evidență enorma contribuție adusă de acești rătăcitori păstori și deschizători de drumuri, plămădirei unirii și întregiri neamului românesc.

Duminecă 21 Aprilie 1935.

A conferențiat dl *Ștefan Iacob*, directorul „Gimnaziului de băeți“ din Satulung, despre: „*Firea omenească în viața socială și cultura regională*“, în fața unei asistențe alese.

După conferință a urmat un program la a cărui compunere au dat concursul un grup de elevi dela Liceul „*Andrei Șaguna*“ din Brașov și anume: *Sorin Popovici* (cl. VII.) — lectură și monologuri —; *Petre Bobancu* și *Ladislau Fischer* (ambii cl. VII.) — duet vioară și pian —; *Ladislau Fischer* (cl. VII.) — serenadă pian —; și *Ioan Moisiu* (cl. VII.) declamare. A citit și studentul *Nicolae Moisiu* din Gregorian.

S'a jucat piesa de teatru „*Oră de astronomie*“ de I. L. Caragiale, interpretată de elevii: *Popovici*, *Bobancu*, *Moisiu*, *Fischer*, *Balea*, din cl. VII., *Nan*, *Weltzer* cl. VI. precum și elevi din cursul inferior.

Aducem pe această cale mulțumirile noastre, atât direcțiunii liceului cât și elevilor cari au înțeles a încuraja în mod desinteresat acțiunea culturală întreprinsă de revista noastră.

* Asociația populară de cultură și sport „Săceleana”, a organizat în seara zilei de 29 Aprilie 1935, un festival artistic urmat de dans. S'a jucat piesa „*Extemporalul*” comedie în 3 acte, interpretată de drele: *Elis. Conduleț, Elisabeta Teascu, Aneta Bodeanu* și Dnii: *Eremia Piț, Gică Roșculeț, Florin Pană, Ion Tocitu* și *Aldea Baltag*.

* În ziua de 30 Aprilie 1935, Banca Populară „Săceleană” din Satulung, și-a ținut adunarea generală anuală serbând totodată zece ani de cooperatie pe aceste plaiuri.

Dl Președinte *Dr. Victor Jinga*, face un istoric al activității băncii și aduce elogiul memoriei celor 3 consilieri dispăruți: *Aurel Oancea* preot, *Octavian Simtion* preot și *Ioniță Popeia* proprietar. După aceea adunarea alege ca secretari pe dnii: *Radu Răduleanu* și *Dumitru Costea*.

Adunarea aprobă reducerile de 15% asupra capitalului social și 15% asupra depunerilor pentru acoperirea pagubelor ivite la conversiune.

* *Tărlungeni* În seara zilei de 29 Aprilie 1935, dl director al școlii primare *Ioan Purdilă*, a organizat cu elevele și elevii de curs secundar, o serbare urmată de dans, în sala comunală.

Dsa a vorbit publicului despre: „*Rolul bisericii și al școlii în menținerea credinței strămoșești*” S'a jucat piesa „*Două surde*” și s'au recitat diferite poezii.

* *Turcheș*. Casa de Citire a organizat un festival artistic urmat de dans, în sala comunală din Baci, în seara zilei de 29 Aprilie 1935. S'a jucat piesa „*Valsul Dimineții*” interpretată de drele: *Stela Ungureanu, Leana Cornea, Florica Sandu, Victorița Bărbat, Eugenia Cornea*, și dnii: *Mitică Mircan, Tică Dobrescu, Emil Mircan, Ion Ghimbășanu, Toma Ciocea* și *Mircea Panaitescu*.

* Serbarea zilei de 10 Mai 1935 s'a făcut la Săcele în fața Monumentului Eroilor din Cernatu, organizată de Despărțământul „*Astra-Săcele*”. După Te-Deumul ce s'a oficiat în biserica din Cernatu de un sobor de preoți, a vorbit preotul *Victor Marin-Baci*. În fața Monumentului a vorbit Dl profesor *Al. Bărbat*, după care a urmat declamări și coruri ocazionale. Au dat concursul: *Gimnaziul de băieți, Școala Profesională de fete, Școala primară No. 1 și No. 4*.

Administrative.

⊙ Incepând cu data de 1 Iunie 1935, dl. *Mihai I. Tepșan* nu mai face parte din administrația sau redacția revistei noastre și nici nu mai are dreptul de a semna chitanțele de abonament.

Li transmitem pe această cale mulțumiri sincere pentru munca depusă întru ridicarea revistei.

⊙ Orice sumă care a fost *plătită* pentru revista noastră, prietenilor, corespondenților sau colaboratorilor noștri, pentru care *nu s'a primit chitanța stampilată și iscălită de dl. Victor Tudoran* sau *nu a apărut în revistă numele* respectivului abonat, **înseamnă că suma nu a ajuns la destinație.**

Rugăm pe cei în cauză să ne anunțe orice plată efectuată, fie pentru abonament, fie pentru sprijin.

POȘTA NOASTRĂ.

Tuturor celor cari și-au exprimat mirarea prin scrisori sau verbal, fie personal redactorilor sau altor prieteni, precum și celor cari ne-au muștră pentru faptul că am făcut „împrudența“ de a publica „*articolul răspuns*“ al dlui Ghelase, le comunicăm următoarele:

„Ne dorind a face impresia că celui atacat nu-i oferim posibilitatea de a se „lămuri“ în fața cititorilor noștri, am publicat articolul dlui Ghelase, ținând seamă de manuscriptul trimis, dovedind astfel bunele noastre intenții.

Că articolul trimis n'a fost scris într'un mod mai urban, asta nu-i vina noastră. Mărturisim totuși că ne-am așteptat la protestele cititorilor, dar cu toate acestea, am vrut să arătăm că obiectivitatea noastră este întreagă, chiar când un articol vizează pe unul din redactorii noștri“.

Numai astfel o polemică este cu adevărat serioasă și la înălțimea celui care a lansat-o.

D-lui A. Țel. Colaboratorul care semnează sub acest pseudonim este rugat a ne comunica adresa exactă, pentru a-i trimite răspunsul nostru în scris, după care articolul va apare în revista noastră. Vom păstra discreție absolută.

Redacția.

Cont la CEC Nr. 25187.

Cititorii revistei noastre au de azi înainte înlesnirea de a plăti abonamentul prin oficiile postale, vărsând suma pentru contul **la CEC Nr. 25187**. Ne putând trimite tuturor celor cari primesc revista buletine-recepise verzi pentru a fi completate și depuse împreună cu suma la oficiile P.T.T., rugăm pe cei ce le primesc, a ne achita abonamentul pentru a putea comanda alte buletine și a oferi astfel, la câți mai mulți, posibilitatea de trimitere a sumelor. Cei ce doresc își pot procura buletine și dela orice oficiu P.T.T. Deasemenea comercianții și industriașii cari au conturi la cec, ne pot remite sumele prin *Clearing*.

Important pentru abonați.

Administrația revistei a legat peste 50 colecții pe anul I (1934) în pânză și hârtie colorată.

Toate persoanele cari ne vor trimite abonamente de sprijin dela 200 lei în sus, pentru anul 1935, vor primi drept premiu o colecție frumos legată.

Administrația.

(Continuare dela pag. 80.)

„Marea Noastră“, Constanța. „Mișcarea Bănățului“, Timișoara. „Ogorul“, București. „Sămănătorul ortodox“, Colibași-Muscel. „Scânteia“, Turnu-Măgurele. „Secerea Teleormanului“, Turnu-Măgurele. „Timpul“, Cernăuți. „Tribuna Noastră“, Cluj. „Unirea“, Turnu-Măgurele. „Viforul“, Brașov. **Cotidiane:** „Porunca Vremii“, București. „România Nouă“, Cluj.

Streine.

„Era Nouă“, Youngstown, Ohio. (America u. s. a.)
 „Nouvelles Internationales“, Basel. (Elveția)
 „Vegetarische Presse“, Dresda (Germania)
 „Viața Nouă“, Detroit Mich. (America u. s. a.)

ABONAȚII NOȘTRI: *)

dela 16. III. 1935 până la 30. IV. 1935.

	Abonat pe anul	
	1934	1935
Gheorghe Medianu, comerciant, Satulung	30	—
Ioan Roșca, comerciant, Satulung	30	—
Marioara Lungu, Satulung	30	—
Ioan Tudoran, funcț. com. Câmpina	30	—
Gheorghe Munteanu, comerciant, Ploești	30	—
Valerița Gologan, învățătoare, Satulung	30	—
Eugenia Moroșan, Huși	—	40
Voicu Bulgărea, comerciant Câmpina	50	50
Nicolae Târțălaș, " "	50	—
Marioara Pârșoiu, secretară Satulung	50	—
Radu Paraipan, comerciant Ploești	50	—
Lenuța Trandaburu, Satulung	50	50
Leana Costea, " "	50	50
Victor Secăreanu, funcționar Satulung	50	50
Anghel Conduleț " "	50	50
Aurel Secăreanu " "	50	50
Gheorghe Șeitan " "	50	50
Mihail Horjea, comerciant Câmpina	—	50
Nicolae Grecu " "	—	50
Arghir Florescu " "	—	50
Stela Ungureanu, funcționară Cernatu	—	50
Ion Papuc, elev cl. V Lic. Meșotă Brașov	—	50
Rica Ghia, proprietară, București	—	50
Ștefan Băncilă, restaurant, Covasna	—	50
Nicolae Boroș, proprietar Satulung	—	50
Petre Sârbu, funcționar, Satulung	—	60
Frații Jugănar, comercianți Ploești	60	60
Petru Leucă, preot Satulung	70	—
Bujor Voinea, notar II, Cernatu	80	—
Gheorghe I. Aldea, avocat Mangalia	100	—
Camera de Agricultură, Constanța	100	—
Ionel Popeia, moșier, Peștera Constanța	100	—
Moroianu și Napariu, comerc. Constanța	100	—
Ioan Bulgărea, comerciant Constanța	100	—
Gheorghe Popa, comerciant București	100	—
Eufrosina Mironescu-Moțoiu dir. Constanța	100	—
Bucur Gh. Mocanu, comerciant Azuga	100	—
Vasile Vlad, expert contabil Satulung	100	—
Frații Mărculescu, Libr. Națională Ploești	100	—
Pavel Panțu, comerciant Ploești	100	—
Schiau Ioan	100	—
Banca Populară „Săceleana” Satulung	100	—
Dumitru Horjea, comerciant Câmpina	—	100
Vasile Filip " "	—	100
George Moroianu, rector Cluj	—	100
Neagoe V. Popea, profesor Iași	—	100
Ortansa I. Herțeanu, proprietară Galați	—	100
Gheorghe Catona, notar II. Satulung	—	100
Ion Munteanu, inginer-chimist Câmpina	—	100
Aurel Cojocaru, medic Turcheș	—	100
Ionel Bucătaru, comerc. Telega Prahova	—	100
Gh. Vineș, ing. Gura Ociței Dâmbovița	200	200

*) Abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Mulțumim tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, deoarece ne-au dovedit că acțiunea noastră este necesară, încurajându-ne pe drumul ce-am pornit.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
 pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
 pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
 pentru abonamente de sprijin dela . „ 100 anual
 pentru instituții și autorități . . . „ 200 anual

Am primit la redacție:

dela 15. IV. 1935 până la 31. V. 1935.

Cărți:

„Părerii de rău“, gravuri în lemn, Marcel Olinescu, Aradul-Crișanei 1935. „Concordia“ Arad. Prețul 40 Lei.

„Versuri“ de Savin Constant, „Zugrăveli“ de Paul Constant, ambele din Biblioteca „Pământ și suflet oltenesc“, Craiova 1935.

„Un filosof al istoriei: AL. XENOPOL“, de Licu Pop publicațiile grupării intelectuale „Thesis“, Sibiu 1935. Lei 15 —

„Doina“, expresie a sufletului românesc, I. Gh. Niculescu, conferință, Gheorgheni 1935. Lei 15.—

„Domnița Stana“ (o icoană din vremea năvălirii maghiare în Ardeal). Dramă istorică în 4 acte — libret de operă — de Ilariu G. Albu. Cluj 1935. Lei 30.—

Reviste:

„Astralis“, a. IV. n. 4, Craiova. „Aur“, a. II. n. 4, 5, București. „Bărăganul“, a. V. n. 4—5, București. „Buletinul Informativ“ al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, a. VI. n. 7—8. „Catedra“, a. VIII. n. 9—10, Galați. „Clasa IV. B.“, a. IV. 3—4, Cluj. „Creștinul Ortodox“, a. II. n. 16, 17, 18—19, 20, 21, 22, R.-Vâlcea. „Croitorul și moda“, a. II. n. 8, 9, București. „Cruciada Românilor“, a. I. n. 19, 20, 21, 23, 24, 25, București. „Curentul activ“ a. II. n. 7—8, Cluj. „Curierul Seniorilor“ a. II. caetul II. Ploești. „Freamătul literal“ a. III. n. 1—3, Siret. „Gazeta Festivă a cărții“, a. 1935, București. „Gazeta Ilustrată“, a. IV. n. 3—4, Cluj. „Graii Moldovenesc“, a. IV. n. 21, Iași. „Hotarul“, a. II. n. 7, Arad. „Inceputuri“, a. II. n. 1—2, 3—4, Gheorgheni - Ciuc. „Izvoarașul“, a. XIV. n. 3, Bistrița - Mehedinți. „Licăriri“, a. 1, n. 1, Silistra. „Luminița“, a. IV. n. 6, Pașcani. „Manifest“, a. II. n. 4, Iași. „Meridian“, caetul șapte Craiova. „Muguri“, a. III. n. 4, Ploești. „Munca literară“ a. III. n. 21, București. „Munca personală“ a. I. n. 1, Ploești. „Neamul Românesc“ a. XXIII. n. 8—9, 10—11, București. „Orientări“ a. IV. n. 4, Moinești. „Orion“, a. II. n. 9, Rădăuți. „Pamflet“, a. II. n. 14, 15, 16, 17, Iași. „Plaiuri Hunedorene“, a. V. n. 49, 50, Petroșani. „Poporul Românesc“, a. IV. n. 8, 9, Gara Chitila. „Prahova“, a. II. n. 12—13 Ploești. „Prometeu“, a. I. n. 11—12, Brașov. „România Eroică“ a. XVI. n. 3, 4, București. „Revista Federației Studenților ingineri-agronomi din România“, a. I. n. 1, Chișinău. „Revista Funcționarilor Publici Ad-tivi“, a. III. n. 1—2, Turnu-Măgurele. „Sănătatea“, a. XXXV. n. 3, 4, București. „Satul“, a. V. n. 54, București. „Scânteia“, a. VI. n. 2, 3, 4, 5—6, Gherla. „Societatea de Măine“, a. XII. n. 3—4, București. „Stâna“, a. II. n. 1, Poiana-Sibiu. „Tineret“, a. I. n. 3, Silistra. „Tineretul“, a. I. n. 2, Slobozia-Mândra jud. Teleorman. „Tinerimea Română“, a. LIII. n. 7, București. „Viața Basarabiei“, a. IV. n. 4, 5, Chișinău. „Viața Literală“, a. X. n. 1, 2, București.

Ziare:

„Acțiunea Buzăului“, Buzău. „Apărarea Națională“, București. „Ardealul“, Brașov. „Atacul“, Focșani. „Cuvântul Poporului“, Sibiu. „Dobrogea Corporatistă“, Constanța. „Drum“, Roșiorii-de-Vede. „Ecolul Maramureșului“, Sighet. „Foaia Plugarului“, Constanța. „Fulgerul“, Brăila. „Gazeta Ciucului“, Gheorgheni - Ciuc. „Gazeta Noastră“, T.-Măgurele. „Gazeta Brașovului“, Brașov. „Gazeta Transilvaniei“, Brașov. „Gorjanul“, Târgu-Jiu. „Glas Românesc“, Odorheiu. „Grănicerul“, Mehadia. „Idea Națională“, Buzău. „Independența“, Bârlad. „Informatorul“, Ploești.

(urmarea la pag. 78).